

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 10/23 и 9/26), у члану 18. ст. 1. и 4. реч: „органу” замењује се речју: „комисији”.

Став 7. мења се и гласи:

„Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора, на седници која је затворена за јавност. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Орган” замењује се речју: „Комисија”.

У ставу 9. реч: „орган” замењује се речју: „комисија”.

Члан 2.

У члану 19. став 1. реч: „органа” замењује се речју: „комисије”.

Члан 3.

У члану 20. ст. 2. и 5. реч: „органу” замењује се речју: „комисији”.

Став 7. мења се и гласи:

„Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Орган” замењује се речју: „Комисија”.

У ставу 9. реч: „орган” замењује се речју: „комисија”.

Члан 4.

У члану 21. ст. 3. и 6. реч: „органу” замењује се речју: „комисији”.

Став 8. мења се и гласи:

„Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 9. реч: „Орган” замењује се речју: „Комисија”.

У ставу 10. реч: „орган” замењује се речју: „комисија”.

Члан 5.

Назив члана и члан 22. мењају се и гласе:

„Комисија за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује комисија Високог савета тужилаштва коју чини пет чланова и заменика чланова из реда јавних тужилаца, од којих су два члана и заменика члана из реда јавних тужилаца вишег јавног тужилаштва, два члана и заменика члана из реда јавних тужилаца апелационог јавног тужилаштва и један члан и заменик члана из реда јавних тужилаца Врховног јавног тужилаштва.

Чланове и заменике чланова комисије из става 1. овог члана бира Високи савет тужилаштва на период од пет година, без права на поновни избор.

Чланови и заменици чланова комисије се бирају на основу јавног позива, у складу са унапред утврђеним и јавно објављеним критеријумима који се односе на стручност, искуство и професионални интегритет.

За члана и заменика члана комисије може бити изабран јавни тужилац који има најмање шест година искуства у вршењу јавнотужилачке функције, који у последњих пет година није правноснажно дисциплински кажњаван и против кога се не води дисциплински поступак.

Члан комисије не може бити члан Високог савета тужилаштва или главни јавни тужилац.

У одлучивању не може учествовати члан или заменик члана комисије који се налази у непосредном хијерархијском односу са доносиоцем акта који је предмет приговора.

Комисија у поступку одлучивања о приговору испитује да ли је обавезно упутство, решење о деволуцији или решење о супституцији основано и донето у складу са законом.

Начин рада и одлучивања у комисији уређује се актом Високог савета тужилаштва.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији које је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност.”.

Члан 6.

У члану 31. тачка 4) мења се и гласи:

„4) остварује контакт и размењује информације и документе са тужилаштвима других држава, међународним правосудним организацијама и другим надлежним међународним телима и остварује непосредну сарадњу са надлежним органима других држава, у складу са законом и потврђеним међународним уговором;”.

После тачке 4) додаје се тачка 4а) која гласи:

„4а) закључује протоколе о сарадњи са тужилаштвима других држава и међународним правосудним организацијама, у складу са потврђеним међународним уговором о чему претходно обавештава министарство надлежно за правосуђе;”.

Члан 7.

У члану 39. ст. 3. и 5. речи: „непосредно вишем главном јавном тужиоцу” замењују се речима: „Високом савету тужилаштва”.

Став 7. мења се и гласи:

„Високи савет тужилаштва дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако Високи савет тужилаштва не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор усвојен.”.

Члан 8.

У члану 41. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Ако Врховном јавном тужиоцу или главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца док Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину. Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, односно главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

Ако Високи савет тужилаштва не донесе одлуку о постављењу вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца у року од 30 дана од дана престанка јавнотужилачке функције из става 1. овог члана, већином гласова прописаном Законом о Високом савету тужилаштва, по протеклу тог рока Високи савет тужилаштва доноси одлуку о постављењу вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, ако је за њу гласало најмање шест чланова Високог савета тужилаштва, од којих је најмање три члана из реда јавних тужилаца и три члана из реда истакнутих правника, при чему у одлучивању не учествују чланови по положају.”.

Члан 9.

У члану 62. став 1. реч: „може” замењује се речима: „не може”.

Члан 10.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Јавни тужилац може, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво. Високи савет тужилаштва једном годишње посебно преиспитује постојање разлога за привремено упућивање и доноси образложену одлуку о наставку или престанку привременог упућивања.

Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, ако испуњава законом прописане услове за избор у јавно тужилаштво у које се привремено упућује, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.

Привремено упућивање врши се изузетно због потребе ефикасног поступања јавног тужилаштва, ако се то не може обезбедити другим организационим мерама.

Високи савет тужилаштва расписује јавни позив за привремено упућивање на основу образложеног предлога главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у коме се појавила потреба за упућивањем.

Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва, уз претходно прибављено мишљење главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши и главног јавног тужиоца јавног тужилаштва из којег се упућивање врши. Решење о упућивању мора бити образложено.

Решење из става 5. овог члана Високи савет тужилаштва доноси већином гласова прописаном Законом о Високом савету тужилаштва.

Ако Високи савет тужилаштва на седници на којој се одлучује о доношењу решења из става 5. овог члана не донесе одлуку већином гласова прописаном у ставу 6. овог члана, гласање се још једном понавља на истој седници. У поновљеном гласању одлука о упућивању је донета ако је за њу гласало најмање шест чланова Високог савета тужилаштва, од којих је најмање три члана из реда јавних тужилаца и три члана из реда истакнутих правника, при чему у гласању не учествују чланови по положају.”.

Члан 11.

Члан 128. мења се и гласи:

„Члан 128.

Колегијум јавног тужилаштва:

1) даје мишљење Високом савету тужилаштва о кандидату за главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву;

2) даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину;

3) даје мишљење о предлогу плана и програма рада јавног тужилаштва за наредну годину;

4) разматра извештај о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва;

5) разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва;

6) врши и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву.”.

Члан 12.

До избора чланова и заменика чланова комисије из члана 5. овог закона, о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучују органи надлежни у складу са одредбама Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 10/23 и 9/26).

Високи савет тужилаштва ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донети акт о критеријумима за избор чланова и заменика чланова комисије из става 1. овог члана, који се односе на стручност, искуство и професионални интегритет.

Високи савет тужилаштва ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона расписати јавни позив за избор чланова и заменика чланова комисије из става 1. овог члана.

Високи савет тужилаштва ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донети акт којим се ближе уређује начин рада и одлучивања комисије из става 1. овог члана.

Члан 13.

Вршилац функције главног јавног тужиоца постављен у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23) и Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 10/23 и 9/26) наставља да врши

функцију главног јавног тужиоца док главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже три године од дана постављења за вршиоца функције главног јавног тужиоца.

Јавни тужиоци привремено упућени у друго јавно тужилаштво пре ступања на снагу овог закона настављају да врше јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву у које су упућени до истека периода на који су упућени, с тим што Високи савет тужилаштва једном годишње посебно преиспитује постојање разлога за њихово привремено упућивање и доноси образложену одлуку о наставку или престанку привременог упућивања.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.